

Helsingin kielilukion

vuosikertomus 2022-2023

VUOSIKERTOMUS 2022-2023

Kotona maailmalla

Sisällys

Lukuvuoden tapahtumia	4
Rehtorin sanat	6
Sara Favén ja Iida Laine jäävät eläkkeelle	8
Kouluisäntä	10
Unelmakarttoja ja Pingispöytiä: kohti uutta Heklun rakennusta!	11
Fysiikan opintomatkoja ja vierailuja	14
Rosalan leirikoulu 25.-27.8.2022	17
UNESCO-yhteistyötä	19
Excursions with English groups	22
Life is Art	23
Sounds for tomorrow	24
Heklu goes Morris!	25
“To be or not to be? -that is the question”	26
Korkeakouluopinnot –here we come!	27
The trip	28
Heklu goes to Barcelona	29
Projekti Gdansk	34
Afriikka-kurssin kuulumisia	38
Japanin kieliviikko	40
Japanin tiedeleiri 1.-10.3.2023	41
ALL ROADS LEAD TO ROME – part 1, Helsinki	44
ALL ROADS LEAD TO ROME – part 2, Rome	47
Työelämäpäivä	50
Opiskelijoiden toiveena syntynyt kurssi – kielet tutkimuksen kohteena	51
Kielitieteen olympialaisten loppukilpailu 2023	53
First Graduates of the English-Finnish Language Line at Helsingin kielilukio	54
To fly or not to fly?	56
UNESCO-Itä-meri retki Kotkaan 19.5.2023	58
#hekluliikkuu	60
Liikuntacoach toiminta Heklussa	62
Urheilutoimintaa Heklussa	63
Liikuntatutorit Heklussa	64
Tutorit	66
Shakkikerho 2022-23	68
Seilin leirikoulu	69
Koulun vaiheita	70
Rehtorit	71
Opettajat ja henkilökunta	72
Koulun johtokunta	76

Lukuvuoden 2022 – 2023 tapahtumia

ELOKUU

- 18.8. Ykkösten iltapäivä
- 23.8. Ykkösten vanhempainilta
- 25.8. Itämeri -päivä
- 25. -27.8. Rosalan –leirikoulu
- 31.8. Opiskelijoiden kulttuurien -päivä

SYYSKUU

- 12. -26.9. Syksyn ylioppilaskirjoitukset

LOKAKUU

- 5.10. UNESCO-vierailu Tallinnaan Mäkelänrinteen lukion mukana
- 11.10. HEKLUn tyttöjen koriselit
- 12.10. Kulttuurien pelipäivä abeille
- 31.10. Opiskelijakunnan Halloween -päivä

MARRASKUU

- 31.10.-4.11. NOT –tiedeleiri
- 1.-4.11. Kieliviikko
- 2.11. Työelämämessut
- 3.11. Poikien 3vs3 koristurnaus
- 7.11. Haaga-Helian kielipäivä
- 7.-10.11. Gdanskin leirikouluvierailu meillä
- 7.-11.11. Barcelonan leirikoulu
- 7. - 11.11. Hyvinvointiviikko
- 14.-18.11. HEKLUn pingiscup
- 16.11. Korkeakouluprojektio Tampereen yliopistolla
- 23.-24.11. Studia –messut
- 28.11. Academic English –kurssin jatko-opintoihin liittyvä retki Jyväskylään

JOULUKUU

- 2.12. Itsenäisyys - ja yo-juhla Paasitornissa
- 7.12. Poikien koulujen välinen koristurnaus (alkusarja)
- 8.-9.12. UNESCO-Itämeri-projektin tapahtuma Helsingissä
- 15.12. UNESCO-Uusimaa-projektin tapahtuma Mäkelänrinteen lukiolla
- 16.12. Pingisturnauksen finaali
- 22.12. Joulujuhla

TAMMIKUU

- 1.-13.1. Opiskelijoita osallistui Tieteen päiville
- 15.1.-22.1. Rooman leirikoulu Suomessa

HELMIKUU

- 8.2. Poikien koristurnaus (jatkoturnaus)
- 9.2. Penkkarit
- 10.2. Vanhojen tanssit

MAALISKUU

- 8.3. 22A opintoretellä Turussa
- 14. -29.3. Kevään ylioppilaskirjoitukset
- 17.3. Tyttöjen korismatsi Medialukiota vastaan

HUHTIKUU

- 12.4. Unesco-päivä
- 12.-19.4. Grönlannin arktinen leirikoulu
- 14.4. Heklu lentopalloturnauksessa
- 21.4. Hyvinvointipäivä
- 24.-28.4. Gdanskin leirikoulu
- 27.4. UNESCO-paneeli (Alppilan lukiossa ja etäyhteydellä)

TOUKOKUU

- 3.-5.5. Seilin leirikoulu
- 7.5.-13.5. Rooman leirikoulu Italiassa
- 10.5. Goodbye Kajaaninlinnantie - tapahtuma
- 12.5. Vanhan koulurakennuksen jäähyväisjuhla alumneille ja entisille ja nykyisille työntekijöille
- 19.5. UNESCO-Itämeri-retki Kotkaan

KESÄKUU

- 2.6. Kevätjuhla
- 3.6. Ylioppilasjuhla

Rehtorin sanat

Goodbye Kajaaninlinnantie!

Tämä lukuvuosi on koostunut viimeisistä. Olemme viettäneet Kajaaninlinnantien rakennuksessa viimeisiä joulujuhlia, viimeisiä vanhojen tansseja, viimeisiä päättöviikkoja, viimeisiä penkkareita ja viimeiset yo-juhlat ovat kohta tulossa. Olemme hyvästelleet taloa mielessämme koko vuoden ja järjestäneet kahdet yhteiset jäähyväisjuhlat.

Talon nykyiset opiskelijat järjestivät juh-lansa toukokuun 10. päivänä. Päivän aikana luettiin roska- ja syötiin Sepon grill-laamia makkaroina, kirjoitettiin terveisiä ala-aulan seinään ja kuunneltiin yllätyse-siintyjä Madboialia. Hieno päivä!

Yhtä hieno tilaisuus pidettiin saman viikon perjantai-iltana, jolloin koulun entisiä opettajia ja opiskelijoita kokoontui

Kajaaninlinnantielle muistelemaan kou-luaikoja. Lämminhenkisessä juhlasa kuultiin koulumuistoja ja kohdat-tiin tuttuja vuosien ja vuosikymmenten takaa. Opebändi ja koulun alumnien 1980-luvulla toiminut punkhenkinen bändi Pyhä Yksinkertaisuus vastasivat musiikkiohjelmasta.

Kajaaninlinnantien rakennus on tullut tiensä päähän. Jään kaipaamaan sen tun-nelmaa, en rakennusta itseään. Tulen taloon vasta, kun se oli jo käynyt liian ahtaaksi, ja kun rakenteet jo alkoivat pettää ja hajoilla. Jätän vuotavat katot ja tukkeutuvat viemä-rit iloisena taakseni, mutta muistan monet hyvät keskustelut ja naurut opiskelijoiden ja työkavereiden kanssa.

Lähdöstämme iloitsevat ehkä myös Kajaaninlinnantien asukkaat, jotka aina silloin tällöin ovat ottaneet minuun yhteyttä. Heitä varmaan rauhoittaa tieto, että ensi syksynä opiskelijat eivät enää kaahaa autoillaan ja moottoripyörillään kapealla kadulla, eivät kävele koko tien leveydel-lä, eivätkä vietä aikaa naapuruston piha-keinuissa savua tuprutellen. Vai tuntuuko Kajaaninlinnantie sittenkin kovin kuollel-ta ja hiljaiselta ilman meitä?

Kiitos kuluneesta lukuvuodesta kaikille heklulaisille!

TEKSTI: SANNA MANNER

Sara Favén ja Iida (Marja-Liisa) Laine jäävät eläkkeelle

Keskustelua vuosista Itiksessä, nykyisessä Heklussa.

Sara: Tulin tähän lukioon töihin ranskan ja espanjan opettajaksi vuonna 1997. Myöhemmin vasta tajusin, kuinka vain muutamaa vuotta aikaisemmin kaksi muuta itähelsinkiläistä lukiota oli siirtynyt osaksi tätä meidän rakennuksessa toiminutta Itäkeskuksen lukiota, entistä Puotinharjun yhteiskoulua.

Iida: Ja sä järjestit mut tänne sitten seuraavana vuonna. Alkuun pidin vaan muutama kurssin espanjaa, mutta sitten vuonna 2000 mulla taisi olla jo ensimmäinen oma ryhmänohjausryhmäkin. Aluksi opetin vain espanjaa ja myöhemmin myös latinaa.

Haaveilin jo pienenä siitä, että minusta tulee opettaja. Mutta minkä aineen opettaja, se ei ollut ollenkaan itsestään selvää. Kansakoulussa ihailin kyllä meidän enkunopettajaa. Näyttelijä ois ollu toinen unelma-ammatti (eiks opettaminen ole jonkinlaista näyttelystä). Opettamisen rinnalla olen ollut mukana tekemässä oppikirjoja. Sekin liittyy opettamiseen.

Sara: Minä taas nuorena ajattelin jotain kansainvälistä uraa, ainakin hetken. Olin au pair -tyttönä lapsia hoitamassa Pariisissa ylioppilaaksi päästyäni. Sitten tuntui helpolta pyrkiä ranskaa lukemaan. Innostuin kielistä sellaisina kuin niitä yliopistos- sa opiskellaan. Lähipiiri kannusti minua valitsemaan järkevän ammatin. Vasta opetusharjoittelussa tajusin, että nautin opettamisesta.

Tämä koulu on muuttunut paljon näinä vuosikymmeninä. Syntyperältään erilaisia opiskelijoita on meillä ollut työurani alusta asti. Ensimmäisessä ryhmänohjausryhmässäni 1998 oli opiskelijoita, jotka olivat syntyneet mm. Venäjällä, Somaliassa ja Irakissa. On ollut mukavaa tavata entisiä opiskelijoita myöhemmin ja kuulla, mihin he ovat elämässään päätyneet. On myös ollut ilo työskennellä eri syntyperäisten ihmisten kanssa lukiossamme.

Iida: Koulu on muuttunut ja koko maailma. Mietin joskus, kuinkahan montaa opiskelijaa olen näiden vuosien

aikana opettanut ja montako kertaa olen kirjoittanut vaikkapa olla-verbin taivutuksen taululle. Vuodesta toiseen olen pyörittänyt samoja kursseja, mutta silti jokainen työpäivä on ollut erilainen. Siinä piilee tän ammatin ihanuus.

Tähän loppuun vielä joku hetki, joka on jäänyt mieleen näiltä vuosilta. Hmm... Mikä muistuis mieleen? Muisteltavaa riittäisi vaikka kuinka ja juttuja kanssa. Mutta kyllä se aina sykähdyttää, kun joku vanha opiskelija tunnistaa monien vuosien jälkeen ja pysähtyy juttelemaan. Kerran yksi nuori soitti aamu neljältä Provinssi-irokista ja halusi puhua vanhan espanjan kanssa espanjaa. Ei siinä voinu olla vihainen, vaikka heräsin kesken unien.

Sara: Totta, on aina suuri ilo kohdata vanhoja opiskelijoita. Olen huomannut, että heistäkin! Aina en heti tunnista tai muista, mutta yleensä sentään joko kasvot tai nimi on jäänyt mieleen.

Työkaverit järjestivät meille niin unohtumattomat läksiäisjuhlat, että niistä voisi kirjoittaa vähintään novellin. Vuosikymmenet samassa työpaikassa ovat tarjonneet unohtumattomia hetkiä upeiden työkaverien kanssa. Kiitos kaikille.

Tapaamisiin!

TEKSTI: SARA FAVÉN JA
MARJA-LIISA LAINE
KUVA: MINNA OLLILA

Kouluisäntä

Heklun kouluISÄNTÄ Seppo Korhonen jää eläkkeelle, kun Kajaaninlinnantien rakennuksen ovet menevät lopullisesti kiinni. Seppo tuli taloon maaliskuussa 2013 ja on ollut mukana lukion isoissa muutoksissa. Sepon mukaan suurin hänen työhönsä vaikuttanut muutos on ollut ylioppilaskirjotusten sähköistyminen, jonka suunnittelussa hän oli mukana kielilukion edustajana.

Seppo on ollut heklulaisille paljon enemmän kuin talosta huolehtiva kouluisäntä. Hän on yksi koulun kuuntelevista ja läsnä olevista aikuisista, joka on omalla olemuksellaan luonut turvallista ja hyväksyvää ilmapiiriä opiskelijoiden keskuuteen. Ihmisten luottamuksen saavuttaa kuuntelella ja keskustelulla, olemalla saatavilla. Opiskelijasukupolvi toisensa jälkeen on löytänyt Sepon biljardipöydän lähettyviltä valmiina juttelemaan ja kuuntelemaan, pitämään seuraa.

Minulle Seppo on ollut arvokas työkaveri. Olemme vuosien varrella ratkoneet monenlaisia ongelmia, ja olen voinut aina luottaa Sepon apuun. Yhteistyömme kantava voima on ehdottomasti (huono?) huumori, joka ei ole pettänyt missään tilanteessa.

Kysyin Sepolta, mihin hän aikoo aikansa käyttä eläkepäivillä, ja suunnitelmissa on kuulemma kotimaanmatkailua, vesijetillä kaahailua ja käsitöiden tekemistä. Haluan muistuttaa, että jos aika sattuisi käymään pitkäksi, Seppo voi aina tulla Kiviparintielle häviämään biljardimatsin tai kaksi.

Kiitos, Seppo!

TEKSTI: SANNA MANNER
KUVA: SANNA JAATELA

Unelmakarttoja ja pingispöytiä: kohti uutta Heklun rakennusta!

Elokuussa 2022 käytimme työaikaamme unelmointiin. Normaalitilanteessa tällainen ei välttämättä olisi suotavaa, ainakaan jos pomoilta kysytään, mutta tällä kertaa unelmointiin käskystä ja rehtoria myöten. Sisustusarkkitehti Anne Harju antoi Heklun opeille työpajassa tehtävän: tehdä unelmakartta uudesta Heklusta! Unelmakarttoja syntyi monta, ja jokainen ryhmä esitteli ylpeänä omansa. Oli harmonisia värisävyjä, kasveilla luotua vehreyttä, merellistä tunnelmaa, latauspisteitä ja loistelaita valaisinratkaisuja. Olisiko oranssi sohva pirteyden tuoja vai muistuttaisiko se liikaa kasaria tai peräti seitkytlukua? Pitäisikö ruokalan penkeissä olla selkänojat

vai olisivatko tuolit penkkejä paremmat? Entä saisiko lepotilaan joogamattoja? Suihkulähteen? Ai eikö? No entä se kasveihin vai kuolevatko ne kasvit kumminkin? Erään ryhmän unelmakartassa seikkaili myös fiktiivinen hahmo Teuvo, joka kertoi olevansa ”paikallinen miesoletettu, joka unelmoi leuanvetotangosta ja röhnötyssohvasta. Ugh”. Teuvon leuanvetotanko ei saanut vastustusta eikä kiihkeää kannatus-takaan, mutta tiivistä keskustelua käytiin sen sijaan pingispöydistä. Yksi pingispöytä vaiko monta? Ja mihin?

Elokuun lopussa vuorossa oli myös uuden rakennuksen harjannostajaiset. Lippu

liehui salossa, ja tupa oli täynnä kutsuvieraita. Paikalla olivat myös rehtori Sanna ja apulaisrehtori Minna. Ronskilla työmaahuumorilla höystetyt hauskat esitykset nauttivat kaikkia, raksamiehestä rehtoriin, ja tunnelma oli iloinen. Ulkoapäin rakennus näytti jo melko valmiilta, mutta sisätöiden valmistumiseen kuluisi vielä useampi kuukausi.

Syksyn mittaan uuden Heklun suunnitelu eteni vaiheittain. Opettajat vertailivat koululla mallihuonekaluja. Marraskuun alussa hallintoväki pääsi työmaavierailulle.

Marraskuun lopussa opiskelijoilla oli vuorostaan oma unelmakarttapajansa. Kalusteiden pohdittaminen jatkui syksyllä opettajien työpajassa ja esille nousivat jälleen pingispöydät. Arkkitehti esitteli opeille mullistavan tuotteen: tämä ruokapöytämalli muuntuu pingispöydäksi ja päinvastoin! Jos pöytätilaa tarvitaan lisää, tässä olisi ratkaisu. Heräsi asiaan kuuluvaa puheensorinaa ja ajatusten vaihtoa. Onkohan se ihan hygienistä? Koristaako joulupuuroa mantelin sijaan kohta pingispallo? Olisikohan perinteinen pingispöytä parempi? Entä jos pingispöytä olisikin

ulkoterassilla? Lentävätkö pallot silloin naapuriin? Joku mietti, onko pingispöytä hyvä lainkaan, vaiko pitäisikö olla biljardi. Ja toisaalta, tärkeää on myös shakki! Tammikuussa kalusteasiat oli mietitty – loppu jäisi sisustusarkkitehdin viimeistelyn ja kaupungin hankintaprosessin harteille.

Keväällä 2023 päästiin jo loppusuoralle. Huhtikuussa työmaavierailulle pääsivät kaikki halukkaat opet ja henkilökunnan jäsenet. Kierros oli niin suosittu, että se toteutettiin lopulta kolmessa osassa. Vanhalla koulurakennuksella piti myös kiirettä koko kevään, sillä vanhaa irtaimistoa täytyi inventoida ja tilata myös paljon uutta. Pohdittavaa riitti alkaen siitä, mitä astioita tilata uuden Heklun hienoon opetuskeittiöön! Goodbye Kajaaninlinnantie -tapahtumassa heitettiin

hyvästejä rakennukselle tunnetasolla ja kirjaimellisestikin. Roskarallitiimit kisailivat ja veivät samalla luokista roskeen tavaraa. Toukokuussa 2023 koitti vihdoinkin merkki-paalu! Sanna-rehtori kuittasi ensimmäisenä uuden Heklun avaimet! Tätä kirjoittaessa hartaasti mietityt kalusteet eivät ole vielä saapuneet, ja rehtorinkin toimistoa koristavat vielä väliaikaiset kirppistuolit. Opettajat odottavat avaimiaan saapuvaksi lähipäivinä. Vielä emme tiedä, miten kävi ”Teuvon” leuanvetotangon. Sohva Teuville tulee, se on varma. Entä ne pingispöydät? Pidetään teitä jännityksessä vielä hetki! Ja entäpä shakki...? Tsekatkaas ulkoterassi!

TEKSTI JA KUVAT: MINNA ANKKURI,
APULAISREHTORI

Fysiikan opintomatkoja ja vierailuja

Fysiikan opiskelijat ovat osallistuneet aktiivisesti erilaisiin tapahtumiin koko lukuvuoden ajan. Elokuussa osallistuimme Itämeripäivään ja tutustuimme tutkimusalus Arandaan. Marraskuussa vietimme lauantapäivän tiedefestareilla sekä havainnoimme tähtiä NOT-teleskoopilla. Talven aikana olimme mukana Tieteen päivillä sekä vierailimme Ursan tähtitornilla ja Tekniikan museossa. Toukokuussa

muutama fysiikan opiskelija pääsi osallistumaan hiukkasfysiikkaa CERN:in tutkimuskeskukseen Geneveen. Lisäksi ohjelmassa on ollut lukuisia korkeakouluvierailuja muun muassa Aalto-yliopistoon, Helsingin yliopistoon ja Metropoliaan sekä Nokian porukan vetämä tekniikan alan Roadshow-kiertue.

TEKSTI JA KUVAT: SAIJA LEHTONEN

Rosalan leirikoulu 25.-27.8.2022

Vihdoinkin on saatu matkustaa ankean korona-ajan jälkeen! Heti elokuussa muutama opiskelija Kielilukiosta ja monta muuta muista kouluista pakkautui junaan ja matkusti Turkuun. Yövyimme laivahotelli S/S Borella kunnan Itämeri-henkeen.

Aamulla matka jatkui ensin bussilla ja sitten lossilla kohti Rosalaa, jossa sijaitsee viikinkikeskus. Keskus on rakennettu rautakautisten kaivausten inspiroimana ja se tarjoaa mahdollisuuden kokeilla viikinkien elämää kokemuksellisesti. Yövyimme ja aterioimme isossa viikinkipäällikön hallissa, ja muuntauimme muutenkin viikingeiksi suunnitteleamalla ja esittämällä pienoisiinäytelmiä.

Leirikoululla oli siis varsin mielenkiintoiset ja mielikuvitusta herättävät puitteet.

Tärkeämpää oli kuitenkin tutustumisen toisiimme ja Itämereen. UNESCO-yhteistyössä tarkoituksena on verkostoitua eri koulujen kesken ja kansainvälisestikin. Rosalassa oli mukana myös virolaisia, jotka olivat peräti matkustaneet sinne omilla purjeveneillään. Opiskelimme merentutkimusta heidän kanssaan yhdessä. Rannasta löytyi esimerkiksi simpukoiden ja rapujen kuoria ihmeteltäviksi, ja teimme myös perinteistä veden laadun mittausta.

Rosalasta suuntasimme vielä ulommas merelle ja kävimme tutustumassa Bengtskärin majakkaan. Seutu on karikkoista ja majakka tuli tarpeeseen, kun se rakennettiin 1906. Nytkin saimme vähän jännittää, onko meri riittävän tyyni Bengtskärin retkeä varten. Majakanvartijoiden perheet asuivat

aikoinaan majakassa, ja siellä toimi jopa oma koulu. Jatkosodan aikana saaresta käytiin kova taistelu. Nykyisellään majakka toimii lähinnä museona ja matkakohteenä. Karu luonto avomeren äärellä asettaa ankarat puitteet elämälle. Toisaalta monet muuttolinnut pysähtyvät juuri siellä ja

erityisesti haahkat pesivät saarella suurin joukoin. Me kiipesimme kaikki 252 askelmaa ylös majakkatorniin ja ihailimme merta.

TEKSTI JA KUVAT: EEVA-MARIA MUURMAN

UNESCO-yhteistyötä

Helsingin kielilukio on UNESCO-koulu. Tänä lukuvuonna UNESCO-toiminta on saanut uutta vauhtia eri UNESCO-koulujen yhteisestä Itämeri-projektista ja Uusimaa-projektista. Näihin projekteihin liittyen olemme olleet mukana useissa eri tapahtumissa ja retkillä.

Alkusyksystä meidät kutsuttiin mukaan Mäkelänrinteen lukion järjestämille retkille Suomeen (6.9.), Korkeasaaren (7.9.) ja Tallinnaan (5.10.). Suomenlinnan

kierroksella oli mukana vain yksi opiskelija ja meidän koulustamme, muualle osallistui isompi joukko. Korkeasaaren retkellä sää suosi ja saimme mielenkiintoisen opaskierroksen. Sen aikana tietoa tuli myös eläintensuojelutyöstä, jota eläintarha tekee uhanalaisten lajien parissa. Korkeasaaren lautalla Adela kertoi kokemuksistaan UNESCO-toiminnassa edellisen lukuvuoden aikana.

Talinnassa sää oli synkeämpi, mutta se sopi retken tunnelmaan. Aiheena oli nimittäin holokausti. Pysähdyimme ensin Tallinnan synagogan edessä. Sattui juuri olemaan Jom kippur eli juutalaisten suuri sovituspäivä, jonka takia emme päässeet synagogaan sisälle, mutta kuulimme muuten juhlasta ja sen merkityksestä. Matka jatkui Kloogan keskitysleirille. Oppaanamme oli Viron juutalainen Avi Dobrysh, joka muistaa leirin omasta lapsuudestaan. Häntä tulkki Ester Pihl. Mäkelänrinteen lukion opiskelijat tekivät Avi Dobryshin haastattelusta myös videon UNESCO-koulujen käyttöön.

Klooga perustettiin Viron natsimiehityksen aikana vuonna 1942. Sinällään se oli

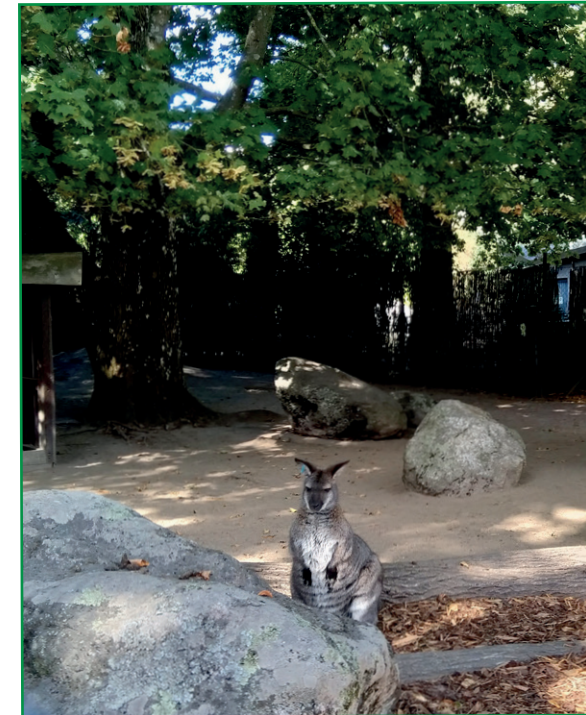
työleiri eikä varsinainen tuhoamisleiri niin kuin monet isommat ja nimekkäämmät saksalaisten keskitysleirit. Loppu oli kuitenkin hirveä. Kun Saksa näki loppunsa koittavan alueella Neuvostoliiton hyökätessä Viroon vuonna 1944, leiri tyhjennettiin ampumalla ja polttamalla siellä työskennelleet vangit. Heitä kuoli noin 2000 henkeä, vain 80 onnistui pelastautumaan. Leirin rakennuksia tai muuta vastaavaa ei Kloogassa näe. Sen sijaan siellä on hautakivi ja muistomerkkejä uhrien muistolle. Puhutteleva paikka!

Syksyllä pidettiin myös Itämeri- ja Uusimaa-projektien kokoukset, joissa tapasimme useamman koulun kesken. Itämeri-projektiin liittyi

päivä Suomalais-venäläisellä koululla (8.12.), jossa oli mm. Itämerilähtetiläs-koulutusta, sekä (9.12.) ohjelmaa Suomen Ympäristökeskuksen tiloissa Viikissä, aiheena merentutkimus, ja jälleen retki Suomenlinnaan. Suomenlinnahan on yksi Suomen UNESCO-maailmanperintökohteista, joten se ansaitsee tulla tutuksi UNESCO-koululaisille. En muista koskaan nähneeni Suomenlinnaa niin kauniina kuin se oli lumiasussaan – yleensä kun siellä tulee käydyksi kesäisempään aikaan. Uusimaa-projektin kokous järjestettiin Mäkelänrinteen lukiolla (15.12.). Koulu yrittää lanseerata kehittämässä UNESCO-host-toimintaa muillekin UNESCO-kouluille.

Kevään UNESCO-teemaviikko jäi meidän koulumme osalta vaisuksi. Tosin Gdanskin leirikoulu oli osaltaan samaa toimintaa. Alppilan lukiossa järjestettiin hieno paneelikeskustelu rauhan ja oikeudenmukaisuuden teemoista (27.4.), mihin myös ryhmä meidän koulustamme osallistui. UNESCO-toiminnan piiriin kuuluvista Rosalan leirikoulusta syksyllä sekä Seilin leirikoulusta ja Kotkan retkestä keväällä on omat juttunsa.

TEKSTI JA KUVAT: EEVA-MARIA MUURMAN

Excursions with English groups

Various groups of the English-Finnish line took part in some excursions during the academic year. Among them are the following:

KE1-KE2.Hen participated in a visit to the water purification plant in Viikinmäki together with the guests from Gdańsk (10.11.2022). We got to see – and smell – the huge pools where the sewage water is treated mechanically, chemically and biologically before discharging into the Baltic Sea. The process takes place in huge tunnels inside rock and treats wastewater from industry and households in Helsinki and several nearby municipalities.

FY1-FY2.Gen had a trip to the Loviisa nuclear power plant (17.1.2023). Unfortunately, the safety protocols no longer allow visitors inside the actual plant. However, Mia Willberg and Niklas Hurmerinta gave an informative lecture about the power generation industry, including plans for the final repository of nuclear waste. We got to see inside the reactor hall with the VR helmets. Additionally, we heard about prospects for employment in the field.

MAB6-MAB7.Gen was invited to visit the Metropolia University of Applied Sciences in Myllypuro (9.3.2023), and

a few more students joined the small group. We attended a lesson on how to create popup markers on OpenStreetMaps – probably none of us understood anything. Nevertheless, the Metropolia students seemed to work diligently on their assignments and gave us a good example of how to take responsibility for their studies. We also got to see the premises and a beautiful view from the roof terrace.

KE1-KE.Gen excursion was done at the Kumpula Campus of the University of Helsinki (4.4.2023). We participated in a science race and had various activities to work on different fields of sciences taught on campus. One of the most interesting was a sandbox to create geological formations where colours were projected to display elevations. After the official tour, we had an extra opportunity to learn about the research done at the university as PhD Miia Mäntymäki told us about her career and the ALD (= Atomic Layer Deposition) technology and showed us the laboratory with its special equipment.

I hope that the excursions provided insight into the importance of science in various fields and offered new ideas on possible education and employment opportunities to our students.

TEKSTI: EEVA-MARIA MUURMAN

Life is Art

At the very beginning of year 2023, Ena3 Hen/Gen went to enjoy some of the most famous Finnish paintings ever made at Kirpilä, a former private home on Pohjoinen Hesperiankatu in Helsinki. This unique collection of more than 300 masterpieces of Juhani Kirpilä (1931–1988) and his companion Karl (Kalle) Rosenqvist contains, for instance, works of Halonen, Schjerfbeck, Saarinen and Renvall, and it covers nearly 350 square metres on the top floor of a house in a normal apartment building in Töölö. An impressive gem in the heart of the city! We loved it ♥

TEKSTI JA KUVA: HEIDI KOHI

*“Art washes away
from the soul the
dust of everyday life.”*
- Pablo Picasso

Sounds of tomorrow

Ena3 Hen/Gen Culture adventured to Stoa to experience tomorrow's music on Thursday Dec 15. At first, Onni Boi from Helsinki introduced us to his delicate electronic and nocturnal sounds. Then Jesse Markin, acclaimed and praised by Helsingin Sanomat, took us on a journey into his soul combining various musical genres "with an avid sense of style".

We were lucky to find the tickets to this sold-out club gig repleted with loads of energy and positivity! These Black Box events have a spontaneous feel in their regular irregularity in time and place. Check them out!

TEKSTI JA KUVA: HEIDI KOHI

Heklu goes Morris!

Once again we had a chance to celebrate this weird form of English folk dance at Heklu as Tony and Bridget came to decode some of the secrets of this rhythmic stepping dating back to 1448, at least. With our handkerchiefs and swords made of newspaper we imitated the complex jumps and moves bratting for one whole

lesson. That made us sweat but oh boy did we have fun!

Thank you Tony for coming over and over again, this time opening the Pandora box together with your mesmerizing friend Bridget.

TEKSTI JA KUVA: HEIDI KOHI

“To be or not to be? -that is the question”

Ena3 Hen/Gen went to the National Theatre on Saturday Dec 3 to see Shakespeare's most famous tragedy "Hamlet". Once again this play written between 1599 and 1601 felt topical with themes related to sanity, mental well-being,

(queer)sexuality, power and its brutal exploitation. What a strong, modern interpretation of this classic; stirring, puzzling and eye-opening! Fanni Noroila's Feminist touch to Ofelia finally gave a real voice to Hamlet's women on stage, and Olavi Uusivirta's Hamlet was simply enchanting. Feeling spellbound: the performance stays in mind like the ghost of Hamlet's poisoned father who keeps tormenting the main character till the brink of insanity and even beyond....

TEKSTI: HEIDI KOHI
KUVA: VICTORIA SOLJASALO

Korkeakouluopinnot -here we come!

Heklun kaksi ena5 -kurssia ja iab3.1 osallistuivat Haaga-Heliana järjestämään tapahtumaan Pasilan kampuksella ma 7.11.2022. Saimme kuulla vieraiden kielten tärkeydestä työelämässä ja kansainvälisessä kaupankäynnissä, ja siitä miten mm. B3-kielten osaaminen toimii nykyään usein valttina työnhaussa. Meille kerrottiin myös kansainvälisten kaksoistutkintojen suorittamisesta Haaga-Heliana kautta ja

yleisesti hakuprosessista korkeakouluopintoihin. Vierailumme huipentui kierrokseen upealla, uudella kampuksella.

Lämmin kiitos kaikille järjestäjille Haaga-Heliana ja tietysti osallistujille!

TEKSTI JA KUVA: HEIDI KOHI

The trip

On November 28, a group of HEKLU students and their brave teachers embarked on a journey to Jyväskylä university.

Already at 8am, we were eager to get going despite the gruelling three-hour bus ride. Upon arrival, we were treated to the finest cuisine that the university could provide. From there, we rushed onwards to

a thought-provoking lecture by Joe McVeigh on language and meaning. This was followed by an amazingly energetic and informative presentation on the university and life as a student. After a quick spin in town, we were on the bus again homebound, exhausted yet happy.

TEKSTI: JOSHUA WEBB

KUVA: HEIDI KOHI

Heklu goes to Barcelona

Maanantai oli lähtöpäivä. Meidän piti olla lentokentällä klo 14.30 ja lentomme piti lähteä joskus viiden aikaan. Pian saavuttuamme Helsinki-Vantaan lentokentälle check-in:iin saimme kuitenkin tietää, että koneemme on rikki ja että meidän pitää odottaa lentokentällä konetta Madridista. Olimme yhteensä kentällä kahdeksan ja puoli tuntia, josta kaksi tuntia oli alkuperäiseen aikatauluun varattua aikaa, kuusi oli koneen odottamista Madridista ja yksi tulleen koneen sisällä, koska meillä kävi

niin huono tuuri, että siinäkin oli jotain vikaa. Maanantai oli siis kunnan lentokenttä seikkailupäivä. Olimme Barcelonassa noin kolmen aikaan tai jälkeen ja hotellilla joskus neljältä.

Toisena päivänä meidän piti olla hereillä ja valmiina aamupalalle 9.45, mikä oli onneksi myöhemmin kuin alkuperäisen suunnitelmamme mukaan. Meidän olisi pitänyt mennä käymään Gironassa, mutta koska kukaan ei saanut nukuttua viittä

tuntia enempää päätimme vaihtaa torstain ja tiistain suunnitelmat. Aamupalan jälkeen menimme paikallisella bussilla Park Güelliin. Park Güellissa oli todella ihanan vihreää ja lämmintä, ja koska se oli korkeammalla vuorilla, näköalat olivat huikeat. Siellä oli myös todella kiva luola, (tai ainakin luolan tapainen) jossa oli katossa marmori kuvioita. Saman paikan lähellä oli Antoni Gaudin suunnittelema rakennuksia, jotka näyttivät mielestäni piparkakkutaloilta. Ne olivat myös todella kauniita, värikkäitä ja erilaisia kaikista muista alueen rakennuksista ”Piparkakkutalojen” lähellä oli myös lohikäärme, jonka suusta tuli vettä ja siitä vähän alempana todella hieno suihkulähteen tapainen vihreä alue.

Park Güellin jälkeen lähdimme kävelämään kohti la Sagrada Famíliaa ja samaan aikaan yritimme löytää sopivaa ruokapaikkaa. Ruokapaikan löytäminen osoittautuikin todella vaikeaksi (yllätys!) niin monen henkilön kesken, joten menimme Sagrada Famíliaan edessä olevalle kadulle ja me kaikki saimme itse päättää, mihin menemme syömään. Syömisensä jälkeen kokoontuimme Sagrada Famíliaan eteen ja kun kaikki olivat mukana, lähdimme kiertämään sitä. Se oli erittäin hieno ja todella iso. Tiesin, että se olisi iso, mutta en ikinä ajatellut sen olevan niin iso, kuin se oikeasti oli. Olen iloinen, että sain nähdä sen ja odotan innoissani, että se valmistuu ja saan nähdä sen kokonaisuudessaan. Kun olimme nähneet riittävästi Sagrada

Famíliaa, lähdimme metrolla takaisin hotellin suuntaan, koska hotellin lähellä oli yliopisto, jossa kävimme nopeasti vierailulla. Yliopisto oli myös todella kaunis ja oli tosi kiva, että sen sisäpihalla oli hedelmäpuita. Saimme vähän aikaa kierrellä yliopistolla, kunnes oli aika lähteä jatkamaan matkaa.

Keskiviikko aamuna oli aikaisempi herätys kuin tiistaina. Kävimme taas toisessa kahvilassa aamiaisella (en muista sen nimeä), jonka jälkeen suuntasimme kohti La Pedreraa. La Pedrera oli myös todella hieno, ja senkin oli suunnitellut Antoni Gaudí. Laia oli kertonut aiemmin ja kertoi uudelleen Pedrerassa, että Gaudilla oli tapana suunnitella talot siten, että hän otti narun tai jonkun köyden johon hän sitoi eri painoja, jolloin kun narua katsoi peilin kautta syntyi ne muodot, joita la Pedrerassakin pystyy näkemään. Kävimme talossa tietenkin sisällä ja saimme kuulokkeiden kautta tulevan opastuksen

kierroksellemme. La Pedrerassa oli tosi monta kerrosta ja sen sisällä oli eri huoneita, joissa oli kalusteita talossa asuneilta ihmisiltä. Talo oli siis museo.

Huoneet olivat hienoja ja oli mielenkiintoista nähdä, miten sen ajan varakkaat ihmiset olivat eläneet. Oli myös kiva, että opastus kertoi samalla eri huoneisiin astuessa, että mikä huone oli kyseessä ja esimerkiksi miksi siellä oli tietyt asiat miten ne olivat. Opastuksen avulla myös pystyi eläytymään ja kuvittelemaan, millaista olisi voinut asua sellaisessa talossa siihen aikaan. Talon ullakolla oli mallinnus siitä, miten Gaudí suunnitteli taloja (narutekniikka) ja myös pienoismalleja eri hänen suunnittelemissaan rakennuksista, kuten la Pedrerasta ja la Sagrada Famíliasta. La Pedrerassa oli myös esillä Gaudín suunnittelemissa huonekaluissa, joista oltiin tehty jäljennöksiä. Huonekalut oltiin suunniteltu niin, että ne mukailevat ihmisen kehoa, mikä oli aika fiksu. La Pedreran katto oli koko talon huipennus!

Se oli todella korkealla ja maisemia näkyi tosi kauas. Katolla oli kivan näköisiäkin savupiippuja ja portaita oli eri tavalla, kuin olin tottunut, niin meinasin vähän kompuroida.

Torstaina menimme Gironaan, mihin meidän oli tarkoitus mennä tiistaina. Menimme metrolla juna-asemalle, josta Laia osti meille liput ja lähdimme junaan. Junamatka oli todella nopea, eikä se edes tuntunut 35 minuutilta. Oli kiva, että näin ulos vähän maisemia. Gironassa lähdimme kävelemään ja katselemaan paikkoja. Kävellessämme ympäri Gironaa ja sen vanhaa kaupunkia Laia kertoi meille eri tarinoita kaupungista ja sen nähtävyyksistä. Ne olivat todella mielenkiintoisia ja maisemat ja rakennukset upeita.

Perjantaina oli kotiinpaluun aika. Jouduimme heräämään jo 6.30. Meno koneeseen sujui onneksi nopeammin ja sutjakkaammin, kuin tulopäivänä. Kone lähti ajallaan ja olimme 15.35 Helsinki-Vantaan lentokentällä. Kokoonnuimme vielä viimeisen kerran ja haimme laukkumme. Sen jälkeen saimme lähteä. Minulla oli hieman haikea fiilis, ja olisin voinut jäädä Barcelonaan vielä vähän pidemmäksi aikaa. Oli kuitenkin ihan mukava palata kotiin, että pääsee lepäämään rankkojen päivien jälkeen.

**TEKSTI: JUTTA KETTUKANGAS
KUVAT: MILJA MANTERE JA LAIA SALÓ I NEVADO**

Projekti Gdansk

Osa I Puolalaiset Helsingissä 7.-10.11.2022

Marraskuu ei ehkä ole parasta leirikoulu-aikaa, mutta niin vain urheat puolalaiset ystävyyskoulustamme OLPIn (= Ogołnokszałce Liceum Programów Indywidualnych), Gdanskista, matkustivat vieraiksemme. Maanantaina oli tutustumistapaaminen koululla ja sitten Dawid, Matylda, Oskar, Katarina, Pawel ja Lili lähtivät isäntäopiskelijoidensa matkaan koteihin. Heidän lisäksi matkassa oli kaksi opettajaa Patrycja Pluta ja Anna Doroszczyk sekä OLPIn jo eläköitynyt entinen rehtori ja perustaja Piotr Bogdanowicz.

Leirikoulun tavan mukaan aamutunnit opiskeltiin koululla ja iltapäiväksi lähdettiin ekskursioille. Tiistaina oli pitkä päivä. Katsoimme ensin pikaisesti Senaatintorin ympäristöä. Opiskelijamme saivat toimia oppaina, ja kukin kertoi jostakin kohteesta, esimerkiksi Tuomiokirkosta tai Havis Amandan patsaasta. Matkaan mahtui pari yllätysnumeroa. Meitä kieputettiin Flying Cinemassa, ja vähän rauhallisempaa menoa koimme SkyWheelissä. Tämän jälkeen jatkoimme matkaa Harakan saarelle. Yllättäen kiinnostavin asia puolalaisten mielestä oli

nähdä silokalliot. Suomalainen ei ehkä näe jääkauden ja meren muovaamissa rantakallioissa mitään erikoista, mutta Puolan rannikolla ei moisia muodostelmia ole. Sieltä löytyy puolestaan kilometreittäin hiekkaa, mitä suomalainen ehkä kaipaisi rannoille.

Keskiviikon ohjelmassa tutustuimme keskustan toiseen laitaan. Vierailimme Luonnontieteellisessä museossa, jossa Itämeri ja Suomen luonto oli opaskierroksemme aiheena. Kävimme Temppliaukion kirkossa, jossa opas kertoi kirkon historiaa. Lopulta Amos Rexin Hiljainen paraati sai koko joukon hiljaiseksi ihmyksestä. Tämä oli parasta, kuiskailivat nuoret.

Torstaina oli sitten hieman erikoisempaa - jopa haisevaa - opittavaa. Kävimme Viikinmäen jätevedenpuhdistamossa yhdessä koulumme kemian ryhmän kanssa. Tutustuimme mekaanisiin, kemiallisiin ja biologisiin prosesseihin, joilla pääkaupunkiseudun viemäriverkostosta tulevaa vettä puhdistetaan niin, että se voidaan päästää turvallisesti Itämereen. Koko yhteistyö OLPIn kanssa liittyy UNESCO-toimintaan ja Itämeri-projektiin. Siksi

pyrimme oppimaan jokaisessa Puolan leirikoulussa jotakin Itämereen liittyvää sen lisäksi, että tutustumme toinen toisiimme ja toki myös paikkakunnan nähtävyyksiin. Neljä päivää hurautti nopeasti, ja Puolan vieraat lähtivät päivän päätteeksi jo paluumatkalle. Saimme viestiä, että kaikki vieraat olivat olleet tyytyväisiä kokemaansa.

Osa II Me Puolassa 24.-28.4.2023

Huhtikuun lopulla pääsimme vihdoin odotetulle vastavierailulle. Maanantai kului pitkälti matkustamiseen, sillä koronakurimus on lakkauttanut suorat lennot Helsingin ja Gdanskin väliltä. OLPIn oli järjestetty pieni tervetuloilaisuus ja sittenpä Matilda, Juuso, Minka, Polina, Julia, Minni, Luukas ja Katrina pääsivätkin jo tutustumaan isäntäperheisiinsä. Me opettajat istuimme iltaa

Krystyna Belaidin kotona, joka OLPIn päässä vastaa tästä ystävyyskouluprojektista.

OLPIn koulurakennus on vanha ja luokkahuoneet pieniä. Talo on mitä ilmeisimmin rakennettu alun perin toiseen tarkoitukseen. Koulu on kuitenkin hauskaasti käytetty maalaamalla seinille esimerkiksi kuvia maasta, jonka kieltä luokassa opiskellaan, tai kirjoittamalla rappusiin verbitaivutuksia ja historian tapahtumia. Myös opetusryhmät ovat pieniä ja mahdollistavat henkilökohtaisemman kontaktin opettajan ja opiskelijan välillä kuin meillä. Omat opiskelijamme toivovat meille Puolan mallin mukaan 45 minuutin oppitunteja ja puolalaisille puolestaan kunnollista kouluruokaa.

Tiistain ekskursiot tehtiin Toisen maailmansodan museoon ja Gdanskin vanhaan

Perjantaina kävelimme Oliwan puistossa, joka on gdanskilaisille aarre, vihreä keidas keskellä tiiviisti rakennettua kaupunkia. Oliwa on se kaupunginosa, jossa koulu, OLPI, sijaitsee.

toisten kohdalta ei niin hienosti. Hyviä isäntäperheitä ei aina ole niin helppoa löytää, monestakin syystä, mutta parhaimmillaan tällaisesta leirikoulusta voi saada uusia ystäviä, joiden kanssa sometetaan matkan jälkeenkin – ja kenties lähdetään vielä joskus uudelle vierailulle.

Kaiken kaikkiaan opiskelijamme vaikuttivat tyytyväisiltä reissuun. Pääsimme ulkomaille edulliseen hintaan, saimme tutustua uuteen kulttuuriin ja nähdä toisenlaisen koulujärjestelmän kuin omamme. Kotimajoitus herätti eniten puhetta ja tunteita. Joidenkin osalta se onnistui hienosti,

TEKSTI JA KUVAT: EEVA-MARIA MUURMAN

kaupunkiin. Museo on laaja ja käsittää maailmansodan historian Suomen talvisotaa myöten. Joidenkin opiskelijoiden mielestä se oli kuitenkin aika rankka paikka. Ehkä jokapäiväiset uutiset nykypäivän sodasta vaikuttivat tunnelmaan: kaikki ei ole jäänytkaan historiaan. Gdanskin vanha kaupunki on kaunis ja tunnelmallinen, mutta se tuhottiin toisen maailmansodan pommituksissa ja on suurimmaksi osaksi rakennettu uudelleen, kuitenkin alkuperäisen mallin mukaan.

ollut, hänhän käänsi koko maailmankuvan ympäri maakeskisestä aurinkokeskiseksi. Idea oli tosin jo keksitty antiikin aikana, eikä uusi oppi vielä saavuttanut laajaa jalansijaa Kopernikuksen elinaikana, mutta hän kaivoi vanhan ajatuksen unohduksista ja osoitti sen laskuillaan oikeaksi. Torunissa tutustuimme muutenkin kaupungin vanhaan arkkitehtuuriin muureineen, linnoinen ja kirkkoinen, testattiin syntisyttä kaltevaan torniin nojaten ja lopulta leivottiin piparkakkuja, jotka ovat toinen Torunin tavaramerkki.

Keskiviikkona teimme koko päivän retken Toruniin. Siellä tutustuimme ensimmäisenä Nikolaus Kopernikuksen syntymäkotiin. Kaupunki tuntuu elävän Kopernikuksen maineella ja hänen patsaansa toimii vanhan kaupungin kokoontumispaikkana ja keskipisteenä. Mutta ei Kopernikus turha mies

Torstaina vierailimme Gdynian akvaariossa. Gdansk on oikeastaan Gdanskin, Gdynian ja Sopotin muodostama kolmois-kaupunki. Akvaariossa oli monenlaisia meren eläviä, mutta myös hieno pienoismalli Itämerestä ja sen syvyys-suhteista.

Afrikka-kurssin kuulumisia

Jo perinteeksi muodostunut Afrikka-kurssi veti taas luokan täyteen opiskelijoita, aivan erityisen paljon mukana oli somalitaustaisia nuoria. Kurssi on toki tarkoitettu kaikille taustasta riippumatta ja uskon, että jokainen voi oppia siellä jotakin uutta laajasta mantereesta.

Kurssitehtävien mukaan opiskelijat ovat oppineet muun muassa seuraavia asioita:

- Afrikassa puhutaan ”noin 2 tonnia” erilaista kieltä (lainaus opiskelijalta)
- toisaalta puhutaan myös eurooppalaisperäisiä kieliä kuten englanti, ranska, portugali ja afrikaans
- kartalla Afrikka näyttää pieneltä, mutta kun sitä vertaa vaikkapa Suomeen tai Intiaan, niin manner onkin oikeasti iso
- pinta-alaltaan suurin maa on Algeria, väestöltään suurin taas Nigeria
- yksikin maa Afrikassa on yleensä monikulttuurinen
- Namibiassa on maailman vanhin aavikko ja talvi kesä-heinäkuussa
- keihäsantilooppi oli uusi tuttavuus

Afrikan eläinten joukossa

• Mogadishussa on samantyyppinen Sayid Abdullah Hassanin ratsastajapatsas kuin meillä Carl Gustaf Emil Mannerheimin

Moni ehti pohtia syvällisempiäkin asioita, esimerkiksi:

- on hurjaa, jos suurella osalla väestöstä ei ole puhdasta vettä käytettävissään
- Afrikan köyhyyteen vaikuttavat monet tekijät, kuten historiassa orjakauppa ja kolonialismi, nykyisin usein korruptio
- korona on haitannut Afrikassa kokonaisen sukupolven koulunkäyntiä, kun monessa maassa koulut yksinkertaisesti suljettiin pitkäksi aikaa
- kieli on ajattelun väline, ja jos ei osaa omaa äidinkieltään kunnolla, on aika puutteelliset keinot ylipäätään ajatella ja oppia mitään
- somalitaustaisista ne, jotka ovat ensin kasvaneet Somaliassa, osaavat paremmin arvostaa sitä, mitä Suomi voi heille tarjota – jos on kasvanut täällä, kaikki tuntuu itsestään selvältä

Kurssilla vieraili useita henkilöitä. Elias Mbanze, joka opiskelee Helsingin yliopistossa, piti oppitunnin kotiseutunsa Namibian Kavangon kulttuurista. Monikielinen ohjaaja Khaled Laalag kertoi Algeriasta, ja Safia Abdulkarim yritti saada nuoret pohtimaan Afrikan köyhyyteen johtaneita syitä. Teija Lievonen, Suomen Lähetysseuran työntekijä, vieraili etänä Angolasta käsin ja kertoi asuinmaastaan kuvin ja sanoin. Bashe Ali, somalitaustainen asiantuntija MIELI ry:stä, kouluttaa työkseen maahanmuuttajien mielen-terveyteen ja identiteettiin liittyvissä kysymyksissä, ja keskusteli nuorten kanssa niin Somalian historiasta kuin äidinkielen osaamisen tärkeydestä. Päivi Säynevirta,

fysioterapeutti ja diplomaatin vaimo, joka on asunut Namibiassa, Tansaniassa, Egyptissä ja Palestiinassa, kertoi kokemuk- sistaan maailmalla.

Kaiken huipuksi Namibian suurlähettiläs Charles B. Josob kunnioitti Afrikka-kurssin päätöspäivää vierailullaan (6.2.2023). Hänen kanssaan vieraili myös suurlähe- tystön ensimmäinen sihteeri Pohamba Hakweenda. Suurlähettiläs puhui Suomen ja Namibian erityislaatuista suhteista ja kannusti kielten opiskeluun.

TEKSTI: EEVA-MARIA MUURMAN

Japanin kieliviikko

Helsingin kielilukion Kieliviikko 2022

Helsingin kielilukion perinteisellä Kieliviikolla lukion japanin opiskelijat saivat vierailijan koululle. Tänä vuonna japanin opettajaksi harjoittelijana Gabriella Asatouri kertoi japanin jatko-opinnoista ja japanin opiskelusta.

Ma 31.10. Osa 1 japanin opiskelusta Gabriella kertoi JP1-kurssilaisille japanin opiskelusta oman kokemuksen mukaan. Opiskelijat saivat vinkkejä opiskelustrategioihin.

Ti 1.11. Osa 2 Japanin ja Suomen kulttuurieroista Gabriella kertoi JP4-kurssilaisille Suomen ja Japanin kulttuurieroista. Kahden kulttuurien vertailemisen kautta opiskelijat saivat uusia näkökulmia.

Ti 1.11. Osa 3 Japanin kielen jatko-opinnoista Gabriella kertoi JP7-kurssilaisille japanin jatko-opinnoista korkeakouluissa ja muissa oppilaitoksissa. Opiskelijat saivat paljon hyödyllisiä tietoja. Lopuksi opiskelijat saivat kokeilla ainutlaatuisia ja mielenkiintoisia asioita. Kieliviikko on japanin kurssilaisille arvokasta. Kiitos Gabriellalle!

KUVA JA TEKSTI: TAKAE TAKANEN

2022年度ヘルシンキ国際高校の外国語週間
おなじみヘルシンキ国際高校の外国語週間に、ヘルシンキ大学から日本語教育の教育実習生のガブリエッラ・アサトゥリさんが来てくださいました。日本語学習について、それから高校卒業後の日本語学習の可能性などを紹介してくださいました。

10月31日曜日

日本語1のクラスで日本語学習についてのお話をうかがいました。いろいろな学習ストラテジーを学びました。

11月1日火曜日

日本語4のクラスでは日本とフィンランドの文化の違いについて、日本語7では日本語学習の高校卒業後の進路についてのお話をうかがいました。

終わりに

今年も生徒たちはいろいろと貴重でもおもしろい体験をすることができました。外国語週間は日本語のクラスにとって、通常の授業とは違う体験ができる貴重な時間です。ガブリエッラさん、ありがとうございました。

写真・文章:タカネ隆江

Japanin tiedeleiri I. -10.3.2023

Japanin tiedeleiri kesti 9 päivää, mutta tuntui kuin se olisi kestänyt vain hetken. Saapuessamme Tokion Hanedan lentokentälle olimme kaikki innoissamme ja vähän jännittyneitä tulevista päivistä. Vaikka olimme puhuneet isäntäperheidemme kanssa ennen saapumistamme, emme kuitenkaan osanneet odottaa kaikkia niitä uskomattomia kokemuksia, mitä heillä oli varastossa meitä varten. Huomasimme nopeasti, kuinka ystävällisiä ja vieraanvaraisia kaikki olivat.

Showa-koulussa pääsimme kokemaan paljon uutta ja tutustumaan Japanin kulttuuriin omakohtaisesti. Pääsimme kokemaan teeseremonian, kendon ja kalligrafian sekä luonnontieteen oppitunteja, joista osa oli erityisesti meitä varten suunniteltuja. Tutustuimme oppilaisiin ja isäntäperheisiimme avoimin mielin, mikä osoittautui mielekkääksi meille kaikille. Tulimme kaikki hyvin toimeen keskenämme. Aktiviteetit eivät kuitenkaan loppuneet koulun sisäisiin ohjelmiin. Pääsimme tutustumaan Tokiossa Akihabararaan ja

Harajukuun, kuin myös upeaan avaruuskeskus Jaxaan Tsukuban kaupungissa. Isäntäperheemme olivat ihania. He pitivät erityisen hyvää huolta meistä matkan aikana ja täyttivät päivämme hauskoilla aktiviteeteilla.

Osakassa vierailimme Tennoji High Schoolissa, joka on tiedepainotteinen Super Science koulu. Osallistuimme joka vuotiseen super science tiedepäivään sekä oppitunneille, koulun siivoamiseen ja tiedenäytökseen. Ennen kotiin lähtöä saimme viettää yhden vapaapäivän isäntäperheidemme kanssa. Monet meistä pääsi kaupunkikierrokselle isäntäperheiden kanssa, tutustumaan Kiotoon,

näkemään matkakohteita kuten kuuluisan Dotonborin alueen tai kokeilemaan uusia maukkaita ruokia. Matkan loputtua olimme surullisia jättäessämme meidän ihanat isäntäperheemme ja Japanin taaksemme. Kokemusta ei voi uusia, mutta muistot siitä säilyvät onneksi ikuisesti mielissämme.

**TEKSTI: SAANA LAHTI
KUVAT: SAIJA LEHTONEN &
EEVA LUKKALA**

ALL ROADS LEAD TO ROME

– part I, Helsinki

Our school year started off rather actively as already during the second school week of the year 2023 we received our first international guests. Our long-term friends from Rome came to visit us living in the families of six Heklu students getting used to both the Finnish lifestyle and our winter.

During this week, Helsinki showed all its wintery faces making us roam amidst frost, ice, sleet, slush, snow showers, and even sunshine. And what a blast it was for our Roman friends when it actually started snowing as in Rome it never snows!

But nothing, not even the lethal layers of thick ice on the roads, stopped us from adventuring in the city. We ran to find the brightest gems of our Scavenger Hunt, went to visit Kirpilä, Kiasma, Oodi, Sibelius Monument, Music Hall, the Dome, Uspenski Cathedral, the National Library, Amos Rex, Rock Church and tried sledding at Paloheinä. In addition, we relished our hot chocolate at Café Regatta, flew to summery Helsinki and Finland in the Flying Cinema and swam in the icy waters of Allas Sea Pool enjoying the Finnish sauna.

The week was hectic but so much fun; we will cherish this experience forever and cannot wait to travel to Rome in spring to see our new friends! <3

Sunday: I was quite nervous at the beginning about my first meeting, but we got to know each other quickly and became friends right away.

Monday: I loved our Scavenger hunt and getting to know everyone. 🍷 / It was nice to get to know the other Italians. Our Scavenger hunt was so much fun because we had to use a bit of imagination and we did a lot of fun things in our group that made us laugh. We had a good time!

Tuesday: it started snowing and I loved the cute café we went to. 🌲 / Another fun though a somewhat tough day. We had a great walk to Töölö, Café Regatta where I had never been before. Our first snow battles took place while going there!

Wednesday: Fazerila and the Amos Rex exhibition= ❤️ / Fazerila was also a new place for me. Outside of Fazerila we continued our snow war and then continued to Amos Rex to see a gorgeous exhibition I enjoyed very much.

Thursday: I loved skating and hanging around in the snow. 🏂 / In the morning, we went sledding in Paloheinä with the group. That was fun though some of us were soaking wet when we returned. Still, we went ice-skating to Tapiola. That was hilarious!

Friday: swimming, sauna, and the Flying Cinema. 😊 / The best day of the week. The whole day was full of laughter and joy. Both the Flying Cinema and Allas Sea Pool were new places for me, and it was fantastic to share these experiences with the Italians showing them more what Finland and Finns are like.

Saturday: I loved getting ready and then hanging out with the others. And I adored the Indian restaurant where me and my family went to. 🍛 / Benedetta and I went to Porvoo with Nea and Elisa and wandered around the foggy old town. We returned to Helsinki by bus and saw some other people at Oodi. Once we had had some fun with them, we left to spend our last moments together with

Benedetta, Hugo and Giordano. Though we relished every moment, we still felt a bit melancholic as it was our last evening together in Helsinki.

Sunday: I loved hanging around at home, playing “Just Dance” and making pasta. 😊 / This day was really sad. It was so strange to return home where there was no one staying over anymore. 😞

BUT SOON WE’LL SEE YOU AGAIN!

~Modified from the texts of Aino Rantala and Irene Sorjanen ~ Edited by Heidi Kohi ~

ALL ROADS LEAD TO ROME – part 2, Rome

In Italy there is a proverb according to which the sun kisses all the beautiful people, and that is exactly what happened to us when we finally landed in Rome at the beginning of May 2023.

On our arrival, the Italian host families were already waiting for us ready to embrace us and introduce us to both

the Italian way of life and the absolutely amazing city of Rome, la Città Eterna. Our mornings were spent at school, in the afternoons we strolled around the city walking approximately 10-15 km a day while getting to know the most (and some less) familiar sights of the capital of Italy; Monastero Ss Quattro Coronati, Colosseo, Forum Romanum, Musei Capitolini, Largo

di Torre Argentina, San Pietro, Castel Sant'Angelo, Chiesa di San Paolo entro le Mura, Galleria Nazionale d'Arte Moderna, Castelverde, Crypta dei Cappucini, San Luigi dei Francesi, Fontana di Trevi, Palazzi Chigi, Montecitorio e Madama, Piazza Colonna, Pantheon, Piazza Navona and Scale Spagnole, to name a few 😊

We feasted on Italian ice cream, went to Pompei to taste the renowned Tiramisù and during the final night, we had some pizza together with the families and everybody working in the project from Amaldi, our Italian partner school.

Our trip finished as it had commenced revelling in the company of our friends. Together with all the teachers and families we went to Millennium (a disco/karaoke joint where they serve great Italian food), ate, laughed and had a lot of fun singing and dancing into the wee hours.

Thank you for this hefty experience first of all to Pieraccini foundation that supported

our cultural exchange with a massive contribution, all the staff of Amaldi – especially principal Maria-Rosa, Maria, Veronica and Alessandro - all the fantastic families and naturally our absolutely amazing international students taking part in the exchange. And thank you Liisa Franssila-Ylinen for joining me in this memorable Heklu escapade!

Il sole baccia i belli!

TEKSTI JA KUVAT: HEIDI KOHI

Pieraccini Säätiö

Ronaldo ja Siv Pieraccinin säätiö, jonka tarkoituksena on tukea, avustaa ja edistää laaja-alaisesti kulttuuria, taidetta, kirjallisuutta sekä opetus-, tutkimus- ja harrastustoimintaa erityisesti Italiassa ja Suomessa. Säätiön tarkoitus on luoda edellyksiä harjoittaa taiteita, kirjallisuutta, kulttuuria ja tutkimusta laaja-alaisesti ja edistää etenkin lasten ja nuorten kyseistä harrastustoimintaa.

Työelämäpäivä

Heklussa järjestettiin 2.11.2022 työelämäpäivä. Me opiskelijat ilmoitautuimme kahteen eri valitsemamme pajaan, joissa saimme kuulla itseämme kiinnostavista urista alan ammattilaisilta.

Valitsimme itse Ylen tutkivan toimittaja Antje Tolpon ja musiikin opiskelija Suvu Ahlbergin vetämät pajat.

Tolpo kertoi tutkivan toimittajan työmetodeista, näytti esimerkkejä työn tuotoksista ja antoi opiskelijoiden kysyä vapaasti kysymyksiä. Saimme oppia ammattiin pääsystä sekä vaaroista joita työhön kuuluu. Nämä vaarat eivät olisi välttämättä ikinä käyneet mielessämme ilman Tolpon varoitusta. Opimme myös, että tutkivan toimittajan työssä tarvitaan luovuutta ja kekseliäisyyttä, joka herätti meissä kiinnostusta alaan.

Ahlberg kertoi meille eri musiikillisista opiskelupaikoista sekä muusikon

työmahdollisuuksista. Hän kertoi meille mihin musiikillisiin ammatteihin voi opiskella ja missä, kertoen samalla omaa taustaansa muusikkona. Opimme muun muassa, että muusikon työ on joustavaa ja tulevaisuus ei ole aina suunnitelman varassa, mutta mahdollisuuksia riittää. Pajan loppuksi, Ahlberg antoi meidän kuulla esimerkkejä tuotannostaan piano- ja laulesityksellä sekä tuottamallaan kappaleella. Työelämäpäivä tarjosi meille opiskelijoille hyvän mahdollisuuden kuulla eri ammanteista. Saimme tärkeää ja monipuolista tietoa, joka varmasti auttaa oman tulevan uran valitsemisessa. Seuraavalla kerralla olisi mukava päästä osallistumaan vielä enemmän kaikkiin eri pajiin; kokemus oli hauska!

TEKSTI: A-M HONKASALO JA
EMILIA OVASKAINEN
KUVA: ANNE ISOTALO

Opiskelijoiden toiveena syntynyt kurssi – kielet tutkimuksen kohteena

Helsingin kielilukio on järjestänyt kerran vuodessa, noin 10 vuoden ajan, valinnaisen kurssin Johdatusta yleiseen kielitieteeseen. Opiskelijat toivoivat kurssia, joka auttaisi valmistautumaan yliopistojen pääsykokeisiin. Kurssi on myös pohjustanut tulevien kieliaineiden opiskelijoiden yliopisto-opintoja. Se on tarjonnut kurssituksen korkeakouluopintoihin jo ennen kuin sellaista oli mainittu tavoitteeksi opetussuunnitelmassa.

Kielitiedekurssilla olemme käsitelleet kielitieteen eri osa-alueita kuten fonetiikkaa, morfologiaa, syntaksia, semantiikkaa, käännöstiedettä ja nimistötutkimusta. Kurssiin on kuulunut vierailuja Helsingin yliopistossa oikeilla opiskelijaluennoilla tai lukioilaisille räätälöidyillä tutustumisluennoilla. Koronasulun aikaan saimme kuulla myös opinnoista Turun yliopistossa. Kielitieteen olympialaiset ovat myös olleet esillä eri vuosina.

Joka vuosi kielitiedekurssilla on paljastunut, että koulussamme on myös kielistä laajemmin kiinnostuneita ja niiden

tutkimuksen käsitteitä jo tuntevia opiskelijoita. Joinakin vuosina kurssille on osallistunut opiskelijoita myös muista kaupungin lukioista.

Opettajille tämä muusta opetuksesta poikkeava kurssi on tuonut hienon mahdollisuuden palata yliopistomaailmaan, kerrata siellä opittua ja myös tutustua kielten opiskeluun yliopistossa nykyään. Omat opiskelijamme ovat opettaneet meille kieliä, joita emme itse ole opiskelleet. Varsinkin japani ja kiina ovat olleet paljon esillä ainakin allekirjoittaneen pitämällä tunneilla.

Tähän mennessä koulun opettajista mukana ovat olleet allekirjoittanut (johdatus, fonetiikka, morfologia), Anne Isotalo (käännöstiede, semantiikka), Mervi Kannelniemi (semantiikka) ja Antti Tiger (syntaksi, oman kielen kehittäminen parityönä). Vierailijoista haluan mainita ja pitkäaikaisesta yhteistyöstä kiittää erityisesti yleisen kielitieteen yliopistonlehtori Seppo Kittilää Helsingin yliopistosta.

Kielitieteen opettajien puolesta viimeisenä työvuotenaan
SARA FAVÉN

ranskan ja espanjan lehtori

Kielitieteen olympialaisten loppukilpailu 2023

21.4. pääsin osallistumaan kielitieteen olympialaisten (KiOL) loppukilpailuun. Alkukilpailu oli pidetty aiemmin keväällä, ja siihen oli voinut osallistua kaikkialta Suomesta netin välityksellä. Tänä vuonna loppukilpailussa oli mukana yhteensä 22 osallistujaa eri lukioista ja yhdeltä yläasteelta. Voittajat pääsevät edustamaan Suomea kesällä Bulgariassa järjestettäviin kansainvälisiin kielitieteen olympialaisiin (IOL).

Loppukilpailussa oli hauskoja kielitieteen liittyviä ongelmanratkaisutehtäviä liittyen muun muassa kombain ja ktunan kielten erityispiirteisiin. Valitettavasti jouduin itse keskeyttämään kisan, mutta ensi vuonna yritetään uudestaan!

TEKSTI JA KUVA: EMILIA OVASKAINEN

First Graduates of the English-Finnish Language Line at Helsingin Kielilukio

Helsingin Kielilukio is excited to come together to celebrate the important achievement of the first batch of English-Finnish line graduates. These dedicated students have spent the past three years immersed in a bilingual learning environment, with nearly half of their courses taught in English.

The English-Finnish line program was introduced in August 2020 with the aim of providing students a valuable opportunity to enhance their English language skills while receiving a Finnish education. This program sought to promote international understanding, broaden horizons, and equip students with the necessary skills for success in a globalized world.

Our first graduating class started off with 31 students. Throughout these three years, they were guided and supported by their homeroom teacher, Anni Gustafsson and student counsellors Saara Pietinen and Laia Saló i Nevado. These students were selected

through an entrance exam that assessed their proficiency in both English and Finnish, ensuring their readiness for this enriching academic journey. Adapting to a bilingual learning environment demanded dedication and effort from both students and teachers. Our students successfully navigated through course materials presented in a foreign language, skillfully combining Finnish and English in their studies. Their student counsellor, Laia reminds that “It’s worth noting that despite their bilingual education, they wrote their matriculation exams in Finnish, a testament to their mastery of the language”.

Throughout their journey, the students benefited from tailored courses designed to nurture their English language proficiency and foster a supportive class spirit. While specific cultural or exchange activities may not have been possible during this period due to the limitations and restrictions imposed by the pandemic, the students

wholeheartedly embraced the opportunity to develop their international awareness and cultural competence through their bilingual education.

Looking ahead, the English-Finnish line will continue to provide future students with an exceptional educational experience, fostering linguistic fluency, and nurturing global citizenship.

For now, we extend our heartfelt congratulations to the first graduating students of the English-Finnish line at Helsingin Kielilukio. Well done!

TEKSTI: LAIA SALÓ I NEVADO
KUVA: MINNA ANKKURI

To fly or not to fly?

Our trip to Greenland (12.-19.4.2023) was filled with unpredictable twists and turns. After our arrival in Copenhagen we visited the Blå Planet aquarium and went to see the city's most renowned attraction, the statue of the Little Mermaid.

The flight to Greenland went smoothly, though we got stuck at the first airport we arrived at, Kangerlussuaq. The emergency housing we were given was a house of complete strangers. The Greenlandic word "kinguaattorpoq" (in English 'delayed')

became very familiar to us in the duration of our trip.

After Kangerlussuaq, we ended up in Ilulissat by the mercy of our airline. Ilulissat is a popular tourist destination, where we enjoyed the warm sunshine and cool landscapes during our several hour long hike. We also visited the icefjord-museum near Ilulissat. There we learned a lot about ice and icefjords. In addition, we shopped at the various boutiques of the town, observing the local selection of goods and different souvenirs.

After our long-awaited arrival in Aasiaat, the destination of our trip, we were amazed at our friends school GUX and participated in several lessons. We had two math classes and then a trip to the town's combined elementary and lower secondary school, where the sweet sixth graders gave us a presentation on their home town and asked us questions about Finland. We taught them a couple words of Finnish: "Hi", "thank you" and the phrase "You're nice".

In Greenland the basic education starts one year before the Finnish equivalent but it lasts for 10 years. After basic education Greenland has upper secondary schools and even a university, just like Finland. The basic education is in Greenlandic while the advanced options are in Danish.

The flight back through Copenhagen offered an interesting visit to Experimentarium. There we found a 3D-brain, laserharp and several different kinds of other creations. The trip let us see both Greenland and Copenhagen in their glory, meet the lovely Greenlandic people and learn Danish as well as a bit of Greenlandic. The trip was immensely rewarding, and we opened our eyes to a whole new culture living at the mercy of nature.

Hej hej! 🇫🇮 Baaj! 🇬🇩

TEKSTI: MARIA LOUHIVUORI 21A
KUVAT: EEVA-MARIAMUURMAN

UNESCO-Itämeri- retki Kotkaan 19.5.2023

Vielä ennen koulun loppumista ehdittiin toteuttaa Itämeri-teemainen retki Kotkaan. Mukana oli bussilastillinen Helsingin kielilukion, Alppilan lukion ja Mäkelänrinteen lukion opiskelijoita ja henkilökuntaa. Merimuseo Vellamossa saimme opastuksen Ruotsinsalmen taistelusta. Ruotsinsalmi oli 1700-luvun loppupuolella kukoistava venäläinen linnoituskaupunki nykyisen Kotkan keskustan paikalla, kun Ruotsin ja Venäjän raja kulki Kymijokea pitkin. Suomeahan ei tuolloin vielä omana maanaan ollut. Vuonna 1790 käyty Ruotsinsalmen taistelu on jäänyt historiaan Itämeren suurimpana meritaisteluna. Oppaan mukaan laivan kannattaakin upota nimenomaan Itämereen, jossa hylky säilyy paremmin kuin maailman isojen valtamerten olosuhteissa...

Museokäynnin ja ruokailun jälkeen vierailimme Kotkan lyseon lukiossa. Se on myös UNESCO-koulu ja sijaitsee arvokkaassa 1800-luvun jugendtalossa. Rakennuksesta on pidetty hyvää huolta ja saimme ihailla sen hienoja seinämaalauksia ja muita ornamentteja. Juhlasalin paraatipaikalla on seinässä kohokirjaimin teksti: ”Herran pelko on viisauden alku.” Arvokkaasta tyylistä huolimatta talo kätkee sisäänsä ihan nykyaikaisen tekniikan ja monipuoliset tilat. Lukiossa osallistuimme Kahoot-kilpailuun,

jossa saatiin samalla paljon tietoa Itämerestä.

Iltapäivällä tutustuimme edelleen akvaario Maretariumiin, jossa on esillä suomalaisia kaloja ja muita veden eläviä. Siellä kohokohtana oli sukeltajien suorittama kalojen ruokkiminen. Itämeri-altaassa on muun muassa valtavia, jo kohtuullisen iäkkäitä sampia, jotka voivat edelleen elää kymmeniä vuosia ja kasvaa ihan ihmisen mittoihin. Sukeltajien tullessa altaaseen toiset kalat parveilevat heti heidän ympärilleen, kun tietävät, että sieltä saa ruokaa. Toisia taas pitää kuulema ruokkia suunnilleen suuhun asti, jotta ne saavat osansa. Mielenkiintoisia juttuja kuultiin myös ankeriaista, jotka osaavat liikkua kivulla maallakin – yksi oli karannut kuljetuslaatikosta ja mennä viiletti pitkin Maretariumin lattiaa – ja myös ovat lisääntyneet Maretariumissa, mikä oli ihan maailmanluokan sensaatio, kun ne normaalisti lisääntyvät vain kaukana Sargassomerellä.

Päivän päätteeksi kävimme vielä tuulettamassa Katariinan meripuistossa. Kotkahan on puistoistaan kuuluisa kaupunki.

TEKSTI JA KUVAT: EEVA-MARIA
MUURMAN

#hekluliikkuu

Liikuntakursseilla on aina menoa ja meininkiä. Valinnaisille kursseille on tänä vuonna riittänyt porukkaa jonoksi asti. Liikuntakursseilla on korostunut yhdessä tekeminen sekä ilo ja virkistys; oppien, innostuen ja onnistuen. Koulun upeat lähiliikuntapaikat ovat tarjonneet mahdollisuuden monipuoliseen opetukseen ja auttaneet huomioimaan erilaisia liikkujia. Lisäksi arviointipäivinä tutuiksi ovat tulleet mm. Urheilun ja liikunnan kulttuurikeskus

TAHTO, Kalasataman Kiipeilyareena sekä Parkour akatemian tilat Lauttasaassa.

Tänä keväänä tanssittiin Kajaaninlinnan tien viimeiset vanhojentanssit. Vanhojen kursilla opeteltiin jopa 10 eri tanssia ja tämän lisäksi opiskelijat suunnittelivat myös oman tanssin. Suunnittelusta päävastuussa olivat Astrid Makengo ja Paulina Ntima. Tämä suuren suosion saavuttanut ikisuosikki kurssi (LI04 Yhdessä liikkuen) löytyi tänä

vuonna lukujärjestyksestä ensimmäistä kertaa jo kolmelta eri palkilta.

Opiskelijat ovat edustaneet Heklua vuoden aikana useissa eri turnauksissa. Viimeisimpänä Mäkelänrinteen lukion järjestämä lentopalloturnaus, johon osallistui joukkueita 10:stä eri Helsingin lukiosta. "Lentopallossa ei ikinä tiedä minne pallo tulee, joten siinä kaikki pääsevät osallistumaan", totesi opiskelija keväällä pohtiesaan mitkä liikuntamuodot sopivat hyvin liikuntatunnille. Ilmoille onkin heitetty muun muassa abit vs. haastajat -lentopallo-ottelu tulevana lukuvuonna...

Heklussa on parasta opettaa liikuntaa, koska tietää, että opiskelijat lähtevät kaikkien mukaan!

TEKSTI JA KUVAT: SANNA JAATELA

Liikuntacoach toiminta Heklussa

Liikuntacoach toiminta jatkui koko lukuvuoden. Liikuntacoach siirtyi tammikuussa osaksi yhteisöllistä opiskeluhoitoa tehden tiiviissä yhteistyössä koulun henkilöstön kanssa. Pyrkimys on ollut ja on edelleen edistää opiskelijoiden hyvinvointia eri osa-alueita fyysisen aktiivisuuden ja liikunnan avulla.

Liikuntacoach työskentelevät yhteisöllisen opiskeluhoitoon painopisteiden, tavoitteiden ja toimintatapojen mukaisesti huomioiden koulujen omat tarpeet. Liikuntacoach-toimintaa toteutetaan kouluissa sekä yksilö- että yhteisötasolla. Toimintaa järjestettiin myös oppilaitosten ulkopuolisissa paikoissa.

Lukuvuoden aikana pysyviksi käytännöiksi on jäänyt mm. liikuntavälitunnit. Lounastauon aikana järjestettävää matalankynnyksen toimintaan osallistui päivittäin noin 20-45 opiskelijaa. Heillä oli mahdollisuus osallistua erilaisiin pallopeleihin tai käyttää koulun kuntosalia.

Liikuntacoach on aktivoinut nuoria muutenkin monin tavoin. Tarjolla on ollut erilaisia liikuntaryhmiä sekä lajikokeiluja. Heklussa on ollut mm. aktiivista koripallotoimintaa sekä tytöille että pojille, futsalia, lenkkiklubia jne.

Opiskelijoille on tarjottu mahdollisuuksia osallistua erilaisiin lajikokeiluihin. Tarjolla on ollut, mm. jooga, kehonhuoltoa, amerikkalaista jalkapalloa, capoeiraa, kuntopotkunyrkkeilyä, toiminnallista harjoittelua ja padelia.

Syksyllä osallistuimme opiskelijoista ja opettajista koostuneen 15 hengen ryhmän kanssa Halloween run:lle. Kevään Helsinki City Running Daylle osallistuimme 17 hengen joukkueella.

Yksilöliikuntakertoja oli vuoden aikana yli 2100.

Liikuntacoachit järjestävät opiskelijoille kestätoimintaa lukuvuoden päättyttyä.

TEKSTI: MATTI TYNJÄ

Urheilutoimintaa Heklussa

Helsingin kielilukion Pingisturnaus järjestettiin syyslukukaudella. Osallistujia oli yhteensä 40. Finaalitapahtuma pidettiin koulun keskusaulassa ja turnauksen voittajiksi päätyivät Klaus Haavisto sekä Linda Sigwo Sigwo.

Hekluun perustettiin korisjoukkueet tytöille ja pojille. Lisäksi syksyllä teetettiin Heklun korisjoukkueille pelipaidat, jotka suunnitteli opiskelija Eriikki Do. Poikien joukkue osallistui koulujen väliin sarjaan, jossa päästiin jatkosarjaan asti. Warti-Pantterien kanssa tehtävän yhteistyön kautta saatiin joukkueelle valmentaja, ja harjoituksia on pidetty kerran viikossa

lokakuun lopulta asti. Rinkiin on kuulunut noin 30 pelaajaa.

Tyttöjen korisjoukkueelle järjestyi myös valmentaja ja kerran viikossa pidettävät harjoitukset. Tänä lukuvuonna pelattiin ystävyysottelut Medialukion ja Sibeliuksen joukkueita vastaan. Rinkiin on kuulunut noin 15 pelaajaa.

TEKSTI: JYRKI KARJALAINEN

Liikuntatutorit Heklussa

Liikuntatutorit järjestivät lukuvuoden 2022 - 2023 aikana kaksi isompaa tapahtumaa. Syksyllä toteutimme Kulttuurien pelipäivän, jossa Heklun abit pääsivät valitsemaan maanosien mukaan nimettyjä liikuntarasteja ja kokeilemaan maanosille tyypillisiä lajeja kuten kriketti, capoeira tai cheerleading. Keväällä isoin tapahtuma oli Goodbye Kajaaninlinnantie, jossa kaikki heklulaiset pääsivät hyvästelemään vanhan koulurakennuksen. Viestijuoksulla ro-ryhmät juoksivat kaikki koulun opetustilat läpi ja samalla purkivat koulua hakemalla

tiloista poisheitettävää. Tunnelmaa loi kouluisäntä ja grillimestari Seppo sekä artistivieras Madboiali. Lisäksi liikuntatutorit järjestivät vuoden aikana turnauksia pingiksessä ja biliksessä. Liikuntatutorien puheenjohtajana toimi Henry Tiainen (syys- ja kevätlukukausi) sekä Makay Mohamed (syyslukukausi).

TEKSTI: HENRY TIAINEN
KUVA: SEPPÄLÄN KOULUKUVAT

Tutorit

Tutorit kertovat:

”Ykkösten iltapäivä oli täynnä innostusta ja iloa. Iltapäivässä oli monia erilaisia pajoja kuten säkkihyppy, köyden veto, speed dating, kuvispaja sekä improvisaatiopaja. Suunnitelimme ykkösille iltapäivätoimintaa opiskelijakunnan hallituksen, liikuntatutoreiden, ympäristöraadin ja opettajien kanssa. Leikit olivat ryhmäyttäviä ja toimivat jään rikkojina. Huomasimme oppilaiden vähitellen lämpenevän meille ja toisilleen ja huomasimme uusien mahdollisten kaverisuhteiden alkua. Iltapäivä oli varattu kokonaan ykkösille, joten muita luokka-asteita ei ollut koulussa. Lopuksi ykkösille tarjottiin välipala ja päivä päättyi lipun nostoon.

Ykkösten iltapäivä sujui mahtavasti aurin-gon paistaessa. Sää oli täydellisen lämmin ulkopeleille. Ykköset pitivät hauskaa ja iloitsivat koko iltapäivän. Se on hyvä tapa tutustua uusiin ykkösiin ja kouluun, sekä saada jopa uusia ystäviä. Se on lisäksi mukava ja rento tapa luoda yhteisöllisyyttä uusien luokkien kesken. Tutor pystyy helpommin lähestyä uusia ykkösiä ja neuvoa kaikissa lukion asioissa.

Tutorin näkökulmasta ykköset näyttivät siltä, että heillä oli kivaa. Iltapäivä antoi vaihtelua pelkälle opiskelulle ja antoi mahdollisuuden tutustua uusiin opiskelijoihin. Myös tutorina oli kiva päästä tutustumaan muihin tutoreihin paremmin ja näkemään millaisia uudet ykköset ovat. Ykkösten iltapäivässä oli lämmin ja kannustava ilmapiiri

täynnä naurua ja hauskan pitoa. Ykkösten iltapäivä on todella mukava perinne, josta olisi hyvä pitää kiinni tulevaisuudessakin.”

TEKSTI: TUTORIT 2022
KUVAT: MINTTU LEINONEN

Matikkatutorit

Syksyllä 2022 neljä reipasta opiskelijaa aloittivat Matikkatutorin hommat HEKLUssa. Tutorit auttavat erityisesti ykkösvuoden opiskelijoita matikkapajoissa.

Shakkikerho 2022-23

Heklun shakkikerho kokoontui viikoittain kuvataiteen luokassa. Lukuvuoden aikana pelattiin koulun oma turnaus, johon osallistui kymmenen pelaajaa. Kolme parasta tänä vuonna olivat Reetu Kivisaari, Alex Airamaa ja Alessandro Stocchetti: Onnea! Toukokuussa Heklun shakkijoukkue kohtasi Medialukion ystävyysottelussa.

Voiton peri tällä kertaa Heklu pistein 5,5 – 2,5. Kerhon toiminta jatkuu syksyllä: Tervetuloa mukaan kaikille shakista kiinnostuneille!

TEKSTI JA KUVA: ILPO IISAKKA

Seilin leirikoulu

UNESCO ASPnet Itämeri –verkoston koulujen kestävän kehityksen kansainvälinen leiri oli 3.-5.5. Seilin saarella Turun saaristossa. Leirillä oli noin 70 opiskelijaa Suomesta, Tanskasta ja Saksasta. Helsingin kielilukiosta leirille osallistui neljä opiskelijaa ja yksi opettaja. Seilin leirikoulussa työpajoja pitivät mm. Turun yliopisto,

Helsingin yliopisto, SYKE, Luonto-Liitto sekä jokainen osallistuva koulu piti yhden työpajan. Työpajat olivat innostavia ja mielenkiintoisia.

TEKSTI JA KUVAT: MILJA MANTERE

KOULUN VAIHEITA

1966

Puotinharjun Oppikoulu yhdistys perustettiin 9.2.1966.

1967

Koulu sai toimiluvan 17.5.1967.
Koulun ensimmäiset oppilaat valittiin 2.6.1967.

1968

Koulurakennus valmistui 11.12.1968.
Rakennuksen suunnitteli arkkitehti Heikki Korppi-Tommola.

1970

Koulurakennus vihittiin 31.1.1970.
Iltalinja sai toimiluvan 14.5.1970.

1974

Koulu sai jatkuvan toimiluvan antaa sekä keskikoulun että lukion päättötodistuksia 4.4.1974.

1980

Koulurakennus saneerattiin kesällä 1980.
Saneerauksen suunnitteli arkkitehti Heikki Korppi-Tommola.
Koulu siirtyi kaupungin omistukseen 1.8.1980 ja jatkoi toimintaansa Itäkeskuksen ala- ja yläasteen kouluna, lukiona ja lukion iltalinjana.

1990

Itäkeskuksen lukion iltalinja muuttui 1.8.1990 erilliseksi iltalukioksi ja 1.8.1994 aikuislukioksi.

1994

Myllypuron ja Vartiokylän lukiot liitettiin Itäkeskuksen lukioon 1.8.1994.

2006

Vuonna 2006 valmistui koulurakennuksen hissi alkujaan suunnitellulle paikalle.

2013

Helsingin opetuslautakunnan suomenkielinen jaosto päätti 29.10.2013 koulun nimeksi Helsingin kielilukio. Uusi nimi otettiin käyttöön 1.8.2014.

2023

Helsingin kielilukiolle valmistuvat uudet tilat Myllypuroon osoitteeseen Kiviparantie 1. Uudet tilat otetaan käyttöön elokuussa 2023.

REHTORIT

FL, opetusneuvos Timo Tenhola 1967 – 1995

FM Irma Kuru 1995 – 31.3.1998

FM Harri Savolainen viransijaisena 27.7.1997 – 31.3.1998 ja 1.4.1998 – 31.7.1999 väliaikaisena viranhoitajana

FM Liisa Pennala 7.6.1999 – 31.7.2008

FM Sirpa Jalkanen 1.8.2008 – 31.12.2017

FM Sanna Manner 1.1.2018 –

FM Kari Pekkarinen viransijaisena 1.8.2021 – 1.8.2022

FM Sanna Manner 1.8.2022–

OPETTAJAT 2022 – 2023

Alatupa Sami matematiikka, 19Y, 20X, 20Y

Ankkuri Minna apulaisrehtori

Axelsen Rasmus matematiikka

Ben Hachemi Hamid arabia

Favén Sara ranska, espanja

Franssila-Ylinen Liisa ev.lut uskonto, ET, filosofia, opiskelijakunnan ohjaaja, 18X, 19X

Gustafsson Anni psykologia, ev.lut uskonto, ET, 20enG

Halme Paula äidinkieli ja kirjallisuus, S2-opetus, 22D

Happonen Valter erityisopetus

Honkaniemi Matias liikunta, terveystieto, 22B

Iisakka Ilpo filosofia, historia, 22E

Isotalo Anne saksa, englanti, 22A

Jaatela Sanna liikunta, terveystieto, 21E

Jäske Rita kiina

Karjalainen Jyrki opinto-ohjaaja

Kempainen Kiia matematiikka

Kiviluoma Tomi biologia, maantiede

Kohi Heidi italia, englanti, 22Hen

Koronen Irina venäjä

Koskinen Jyrki englanti, ranska

Kumpukallio Kaija opinto-ohjaus

Kuutti Marita äidinkieli ja kirjallisuus, S2-opetus, 20D

Kärki Heidi äidinkieli ja kirjallisuus, S2-opetus, 20E

Laine Marja-Liisa espanja, latina

Lehtonen Saija fysiikka, 21B

Leinonen Iines biologia, maantiede

Leinonen Minttu kuvataide, 22C

Lindén Iiona psykologia

Lindholm Elina äidinkieli ja kirjallisuus, S2-opetus

Lukkala Eeva biologia, maantiede, 21D

Manner Sanna rehtori

Manninen Esa liikunta, terveystieto, 22B

Mantere Milja opinto-ohjaus

Muurman Eeva-Maria matematiikka, kemia, 21C

Ollila Minna ruotsi, saksa, 21A

Outinen Essi S2-opetus, 21F

Pahkasalo Tuomas liikunta, terveystieto, 21E

Park So Hyun korea

Rautiainen Minna ruotsi, 20B

Ristimäki Ulla biologia, maantiede

Rostela Tiina musiikki

Saari Maisa musiikki, 21D

Salih Ämäl islam

Saló i Nevado Laia opinto-ohjaus

Savolainen Petri historia, YH, opiskelijakunnan ohjaaja, 21Gen

Schroderus Katri äidinkieli ja kirjallisuus, S2-opetus

Sirén Rea-Maria erityisopetus

Takanen Takae japani, 20F

Taskinen Timo kemia, matematiikka

Tiger Antti ruotsi, englanti, 22Gen

Timonen Meri historia, yhteiskuntaoppi, biologia

Torn Katja kuvataide

Tuomisto Marja historia, yhteiskuntaoppi, 22F

Vepsäläinen Pauliina ruotsi, saksa, 20A

Vikman Johannes matematiikka, fysiikka, 20C

Virolainen Kati matematiikka

Webb Joshua englanti, 21Hen

HENKILÖKUNTA

Lukiosihteerit Carola Adler, Erja Sumanen

Kuraattorit Pauliina Pulkki, Josefina Puranen

Psykologit Emilia Rovamo, Aurora Huovinen

Terveydenhoitajat Tarja Saaros, Sanna Ranua, Emma Ekblad

Koululääkärit Vaula Tuominen Mikael Mohamed

Kohdevastaava Seppo Korhonen

Monikieliset ohjaajat Safia Abdulkarim, Khaled Laalag

Liikuntacoach Matti Tynjä

Nuoriso-ohjaajat Janina Parviainen, Ricardo Acapo, Otto Koistinen

Kouluhuoltajat ISS Siivouspalvelut / Tiina Lemmetyinen

Kouluravintola Compass Group FS Finland Oy

Hanna Raitanen /ravintolapäällikkö

KOULUN JOHTOKUNTA 2022

Varsinaiset jäsenet:

Alina Haavisto, puheenjohtaja
Ritva Myllymäki, varapuheenjohtaja
Maarika Weissmann
Niklas Mellberg
Aleksi Malinen

Varajäsenet:

Katja Mattila
Tanja Jusslin
Maarit Tähtivaara
Kai Ahonen
Markku Lahtinen

Opettajajäsenet:

Liisa Franssila-Ylinen
Sami Alatupa

Varajäsenet:

Mari Huotari
Esa Manninen

Henkilökunnan edustajat:

Satu Kapanen
Safia Abdulkarim

Opiskelijajäsen:

Henna Martikainen
Aleksandra Leivo-Lemström
Halti Toppinen
Leo Mokrousov

Esittelijä:

Sanna Manner, rehtori